

[Johan Philipson.]

opgave at løse. Men ministeren siger jo i realiteten: fingrene væk, dette medium er forbeholdt det offentlige.

Konklusionen af disse mine sidste betragtninger må være: amter og kommuner må kun give koncession uden for det æterbårne område og ikke til sig selv. Det ville svare til, at regeringen drev Danmarks radio. Jeg har ingen konkret viden om forholdene i Københavns amt, absolut ingen, men jeg kan i hvert fald forestille mig det ramskrig, der ville have lydt, hvis Københavns amt i de sidste par år havde haft sin egen sender og dermed sin egen PR-virksomhed. Jeg ved godt, at ministeren i lovforslagets bemærkninger har taget visse forbehold, men det udelukker i hvert fald ikke, at amter og kommuner kan tildele sig selv disse koncessioner. Og så gentager jeg det, der er sagt fra andre ordførere: det må være en helt naturlig forudsætning, at pressen, også den lokale presse, kommer med på dette lokale område.

Om formålsparagraffen, der nu er § 7: jeg ved ikke, om den nye formulering er bedre end den gamle. Jeg konstaterer bare, at ordet kultur er faldet ud, og formuleringen er vel i grunden ikke langt fra det, radiatorådet har praktiseret under den nuværende lov. Men den helt åbenbare skavank er jo imidlertid, at minoriteterne efter min opfattelse har fået alt for stor en plads i udsendelserne.

Venstre har ingen principielle indvendinger imod, at 2 medlemmer valgt af de faste medarbejdere tager plads i radiatorådet, men denne del af forslaget bør dog nok overvejes nærmere under hensyn til de specielle forhold, der gælder for Danmarks radio.

Det foreliggende forslag ændrer jo i nogen grad forholdet imellem staten og Danmarks radio, og det er for venstre ikke afgørende, om budgettet optages på finansloven eller ej. Afgørende er den ganske enkle betragtning, at Danmarks radio må dele vilkår med det øvrige samfund.

Ministerens har formuleret sine bemærkninger til de enkelte paragraffer på en efter min opfattelse ganske ejendommelig måde. På side 11 har han særdeles korrekt citeret en lang række ting fra betænkningen, men han har i hvert fald ikke taget afstand fra

den sidste del, som jeg bare skal citere nogle ganske enkelte ting fra:

„Den bør ikke være hæmmet af løn- og ansættelsessystemer, der er indrettet efter den statslige administrations behov, men som efter al sandsynlighed ikke passer for en institution med de særlige radiospredningsopgaver.“

Og så hedder det videre:

„De mange for statsvirksomhederne gældende mere specielle bestemmelser og reglementer, f.eks. om fremgangsmåden ved indkøb af materiel, om godtgørelse for rejse- og opholdsudgifter ved tjenesterejser o.m.a., bør ikke umiddelbart forlanges anvendt af institutionen — Danmarks radio.“

Det er en løfteparagraf af en anden verden. Det løber mig i hvert fald koldt ned ad ryggen ved tanken om, at dette skal overleve denne debat uantastet.

Vi trænger også til en helt anderledes håndfast afklaring af Danmarks radios forhold til undervisningen. Hvor bliver det undervisningsråd af, som har været lovet os et års tid eller snarere mere? Det er rigtigt, når jeg føjer til, at Danmarks radios forhold til undervisningen langt fra er tilfredsstillende, fordi udsendelserne udnyttes så vældige ringe, men det må for venstre være en afgørende forudsætning, at vi ikke herved etablerer et monopol på produktion af ting, der kan anvendes til undervisningsformål.

Vi har ingen indvendinger imod, at det nuværende berigtigelsesnævn, som har været anvendt meget lidt, afløses af et egentlig lovfæstet radionævn, tværtimod, og vi ser gerne under udvalgsarbejdet sammensætningen drøftet.

Må jeg afslutte med følgende bemærkninger: Danmarks radio, hele Danmarks radio, denne sidste helt naturlige formulering vil det blive svært at få anerkendt i befolkningen i øjeblikket, men det må ikke desto mindre være en naturlig målsætning for arbejdet, og en forbedring af kontakten med alle landets egne må være et af midlerne. Ministerens tanker om at rekruttere programudvalget fra hele landet kan vi tilslutte os. Det må også forudsætte, at den nuværende ordning med tilfornede bortfalder. Vi går til udvalgsarbejdet med ønsket om større